

Як вважає Ларі Грейнер, що найбільше значення для того, щоб побудувати модель організаційного розвитку компанії мають 5 головних чинників:

- вік підприємства
- масштаб підприємства
- періоди еволюції
- періоди революції
- темп зростання галузі

Ларі Грейнер по порядку виділяє 5 стадій еволюції і революції на різних стадіях життєвого циклу підприємства і називає їх «стадії росту». Кожна зі стадій це в той же час є наслідком попередньої стадії і причиною наступної стадії.

У цій роботі дається детальний огляд поділу життєвого циклу компаній і їх методів вимірювання, а також визначаються їхні сильні і слабкі сторони, а потім даються рекомендації щодо підвищення ефективності управління підприємством. Робота організована таким чином. Перша частина детально знайомить з теорією життєвого циклу підприємства, описується характеристика, фактори, етапи та моделі. Друга частина повністю описує управління життєвим циклом підприємства, частково аналізує переваги та недоліки моделі, а також шляхи підвищення ефективності управління. Третя частина, в ній описано діяльність і дослідження системи управління на прикладі підприємства, на його етапах життєвого циклу.

Література

1. Сучасні моделі управління життєвим циклом компанії URL: <http://powerbranding.ru/biznes-analiz/olc-models/> (дата звернення: 27.10.2020).
2. A review of the classification of enterprise life cycle. URL: https://www.researchgate.net/publication/326349407_A_Review_of_the_Classification_of_Enterprise_Life_Cycle (дата звернення: 27.10.2020).

УДК 658.330

Кузнецов Євген Миколайович

аспірант кафедри економіки та управління виробничим і комерційним бізнесом
Український державний університет залізничного транспорту

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ АКТИВНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Сьогодні підприємства залізничного транспорту переживають напевно найскладніший період власного розвитку: лібералізація ринку залізничних перевезень, що супроводжується наданням приватних операторам доступу до залізничної інфраструктури, створює загрозу економічній цілісності та конкурентоспроможності підприємств галузі на ринку транспортних послуг. Для того аби вистояти у такій нерівній конкурентній боротьбі та зберегти

наявний в країні транзитний потенціалі головне завдання підприємств залізничного транспорту полягає в необхідності активізації інноваційних процесів в галузі за рахунок створення умов для розроблення і системного впровадження інновацій, що дозволить забезпечити її інноваційно-технологічну модернізацію. Адже існуючий техніко-технологічний стан підприємств залізничного транспорту свідчить про низьку ефективність інноваційних процесів в галузі, що і актуалізує необхідність підвищення рівня їх інноваційної активності.

В економічній літературі сформувалося досить значна кількість підходів до визначення сутності інноваційної активності як основи активізації інноваційних трансформацій на підприємствах різних галузей. Так, згідно з визначенням, наведеним у тлумачному словнику, інноваційна активність є різновидом управлінської діяльності, що передбачає системне оновлення товарів, послуг, технологій і ґрунтується на таких двох аспектах, як: 1) підвищення конкурентних позицій за рахунок новизни, досконалості і якості продукції та розвитку інноваційних здібностей у працівників; 2) забезпечення адаптивності структури управління відповідно до вимог зовнішнього середовища [1]. В цілому вивчення поглядів науковців на трактування змісту інноваційної активності дозволило встановити існування комплексного, процесного та діяльнісного підходів. Зокрема, в рамках першого – комплексного підходу, представниками якого є такі вчені-науковці, як Баранова І., Поляков В., Чернова А. та Черепанова М., інноваційна активність визначається як комплексна характеристика здатності підприємства системно реалізовувати інноваційну діяльність за рахунок повного використання інноваційного потенціалу [2-4]. В рамках процесного підходу погляду якого під час визначення змісту інноваційної активності дотримуються Бойченко В., Верхоглядова Н. остання розглядається як процес досягнення якісних та кількісних змін у науково-дослідній та дослідно-конструкторській сфері, що забезпечує реалізацію технологічних трансформацій відповідно до викликів суспільства [5-6].

Денисюк В., Матузова І., Мельніков О., Смолінський В. та Шувалов В. [7-10], які є представниками діяльнісного підходу до визначення змісту категорії «інноваційна активність», визначають останню як діяльність, що пов'язана зі створенням, освоєнням та просуванням на ринок різного роду інновацій з метою формування додаткових конкурентних переваг. Узагальнюючи наукові підходи до визначення змісту інноваційної активності, під інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту варто розуміти як динамічну здатність підприємств залізничного транспорту системно створювати, впроваджувати та реалізувати технологічні, сервісні та управлінські інновації з метою забезпечення цифрових трансформацій в галузі та підвищення її конкурентоспроможності на світовому ринку транспортно-логістичних послуг.

Таким чином, на основі вивчення підходів до визначення категорії «інноваційна активність» підприємств встановлено існування комплексного, процесного та діяльнісного підходів, що дозволило запропонувати авторське бачення даного поняття з позиції динамічної здатності підприємств залізничного транспорту.

Література

1. Зорин В. Евразийская мудрость от А до Я: толковый словарь. URL: <http://terme.ru/dictionary/470/word/inovacionaja-aktivnost> (дата звернення: 06.10.2020).
2. Баранова И.В., Черепанова М.В. Методические подходы к оценке инновационной активности и инновационного потенциала вуза. *Образование*. 2006. № 4. С. 163–166.
3. Чернова А.С. Сущность инновационной активности предприятий. *Молодой ученый*. 2015. № 1. С. 311–312.
4. Поляков В.В. Мониторинг инновационных процессов в научно-технической сфере. *Инновации*. 2013. № 5. С. 62.
5. Верхоглядова Н.І. Управління інноваційним розвитком промислових підприємств. *Економічний простір*. 2010. № 42. С. 153–159.
6. Бойченко В.С. Сутність регіонального інноваційного розвитку. *Вісник Сумського державного університету. Серія: Економіка*. 2011. № 4. С. 127–132.
7. Денисюк В.А. Інноваційна активність промислових підприємств України: розробка методики, стан та перспективи. *Вісник Національного технічного університету «ХПИ»*. 2012. № 15. С. 74–83.
8. Матузова И. В. К вопросу о содержании и сущности категории «инновационная активность». *Транспортное дело России*. 2012. № 4. С. 104–106.
9. Мельников О. Н., Шувалов В. Н. Инновационная активность как фактор повышения конкурентоспособности предприятия. *Российское предпринимательство*. 2010. № 9 (69). С. 100–104.
10. Смолінський В.Б. Проблеми державного регулювання інноваційної діяльності в аграрній сфері економіки. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2011. Вип. 21.2. С. 286–290.

УДК 332.146.2

Кузнєцова Юлія Володимирівна

магістрант кафедри економіки, маркетингу та міжнародних економічних відносин

Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

СТРАТЕГІЧНИЙ АСПЕКТ ІМПАКТ-ІНВЕСТУВАННЯ ЯК ПРОЄКТА РЕНОВАЦІЇ

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що в сучасній реальності при інших рівних умовах більш успішним буде той бізнес, підприємство або проект, лідер якого вважає досягнення соціально – значущих цілей своїм пріоритетом. Імпакт-інвестування та соціальний бізнес – це інновація, заснована